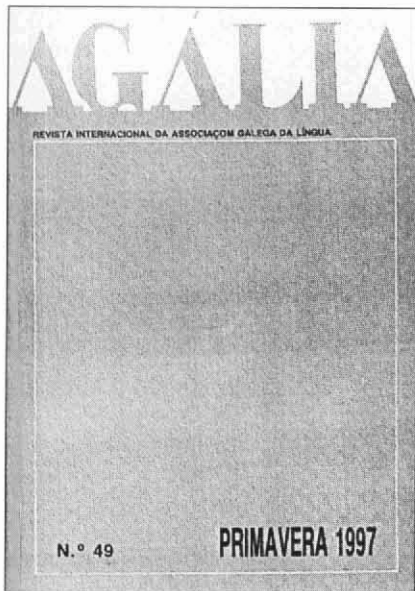

Associaçom galega da lingua

per Carles Riera

La llengua gallega, romànica com la nostra, té en l'Associaçom Galega da Língua (AGAL) una gran defensora i conreadora del seu ús. Aquesta associació publica periòdicament la revista *Agália* amb estudis sobre ciència i cultura galaicoportuguesa, com també notes diverses, antologia de textos i altra molt variada informació i documentació, a més de recensions de llibres i cartes dels lectors.

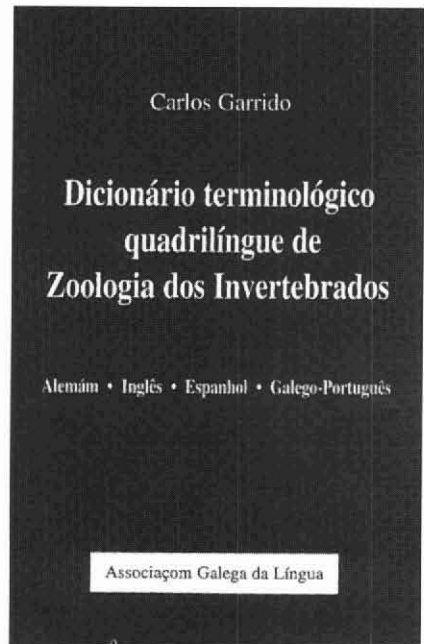

Suara, però, la dita Associaçom acaba de donar a llum un gros i interessant *Dicionário terminológico quadrilíngue de zoologia dos invertebrados. Alemám Inglês Espanhol Galego-Português*, Vigo, 1997, del qual és autor el nostre amic Carlos Garrido, un especialista en el llenguatge científic del gallec, professor en el Departament de Traducció de

la Facultat d'Humanitats de la universitat de Vigo i doctor en Ciències Biològiques. La zoologia és una disciplina amb un cabal de termes lingüístics molt ampli, del qual se serveixen els especialistes per a transmetre llurs idees científiques.

Aquest diccionari ofereix informació terminològica i conceptual sobre les àrees d'anatomia, ecologia, embriologia, filogènia, fisiologia i taxonomia dels animals invertebrats. Es tracta d'una obra molt interessant, en el camp de la lexicografia especialitzada, una obra quadrilíngue que aplega prop de quinze mil termes.

És sabut que, avui, el poble gallec es troba encara dividit quant a la llengua, car coexisteixen dues concepcions lingüístico-culturals: l'isolacionisme i el reintegracionisme. Bon coneixedor del tema, C. Garrido explica la situació, amb claredat i contundència, en aquests termes: «Comunidade de cultura secularmente empobrecida e colonizada, a sociedade galega é hoje testemunha passiva (por desagregada e desinformada) de umha encarniçada e desigual luta entre duas concepções linguístico-culturais antagónicas: por umha parte o *Isolacionismo* (alimentado e imposto antidemocraticamente polo actual poder político), que vê, numha atitude suicida, desconhedora da história e negadora do futuro, o galego-português da Galiza como umha língua na teoria intermédia entre o português e o castelhano, mas na prática subsidiária (na ortografia, na morfossintaxe, no léxico) deste último, a respeito do qual o galego vem a agir como mera variante regional; por outra parte, o *Reintegracionismo*, que, com um critério natural e económico, acredita na

regeneraçom do galego mediante o contacto com as outras variantes do seu sistema (hispânico-ocidental), o que se traduz na adopçom de umha ortografia e morfologia histórico-etimológicas e na recepçom do léxico culto que as solicitações de umha vida plena contribuïrom para forjar nos seus afortunados codialectos» (p. XVI).

En fi, l'Associaçom Galega da Língua s'esforça, mitjançant les seves publicacions, a anar divulgant un model de llengua autònom, basat en la història lingüística pròpia, en la tradició literària i en l'estudi de les varietats dialectals.

En paraules de la presidenta de l'Associaçom Galega da Língua i catedràtica de la universitat de Vigo, Maria do Carmo Henriques Salido, l'obra de Carlos Garrido «contribuirà decididamente para a normalizaçom da língua galego-portuguesa na Galiza nos âmbitos académico e científico e que constitui um apreciável contributo para biólogos, lexicógrafos e tradutores» (p. XII).♦